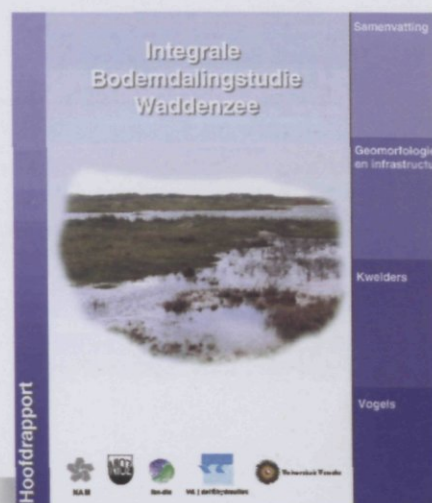

BODEMDALING

blijft binnen
natuurlijke grenzen

Op 12 maart werd een
lijvig rapport over bodem-
daling in het Waddenge-
bied aan de Tweede
Kamer aangeboden. Op
dezelfde dag werd het
rapport in het hoofdkan-
toor van de NAM gepre-
senteerd aan politici,
bestuurders en pers.

Het rapport is een uitvloeisel van de afspraken die in 1993 zijn gemaakt tussen de Rijksoverheid en de NAM. Hoewel er - zoals bekend - nog steeds geen put in de Waddenzee is geboord, ligt er nu dus wel een rapport over de mogelijke effecten van gaswinning. Joop Marquenie, bioloog van professie en binnen de NAM verantwoordelijk voor het rapport, legt uit: "Het was de wens van Kabinet en Tweede Kamer om voor de periode ná de exploratieboringen alvast een zogeheten 'doorkijk' te hebben naar de winningfase. Daarbij wist men dat effecten van bodemdaling één van de belangrijkste politieke toetsstenen zou worden voor de uiteindelijke besluitvorming. En dus werd afgesproken dat de NAM binnen vijf jaar met een doorwrocht rapport zou komen, gebaseerd op de velden die we in het gebied verwachten aan te treffen. Maar ook de bestaande gaswinning van het Groningen-veld op het Groninger deel van het Wad en de gaswinning op Ameland zijn in de studie meegenomen."

Niet minder dan zeven instituten, de Universiteit van Utrecht, het Instituut voor Bos- en Natuuronderzoek, het Nederlands Instituut voor Onderzoek der Zee, het Waterloopkundig Laboratorium, de Rijksuniversiteit Groningen, Grondmechanica Delft en het Bureau Alkyon, hebben eraan meegewerkt. Bij het uitvoeren van de bodemdalingberekeningen heeft de NAM de voorzichtige weg gekozen, door uit te gaan van een maximaal aantal te vinden gasvelden en van een kans op succes van 100%. Maar hoe graag de NAM zo'n rooskleurige situatie ook zou willen meemaken, in de praktijk zal het minder zijn omdat de ervaring leert dat lang niet elke exploratieboring raak is en ook niet elk gevonden veld zo veel daling zal veroorzaken als nu is aangenomen. "Maar het geeft daardoor wel een zeer robuust beeld, waar beleidsmakers en politici mee verder kunnen," aldus Marquenie.

Inhoudelijk wordt gedetailleerd omschreven wat de effecten op zand- en slibaanvoer zullen zijn, maar ook de gevolgen voor kwelders, bodemfauna, wadvogels en andere diersoorten. In de conclusies stellen de wetenschappers dat er - bij een toename van de zeespiegel tot 100 cm per eeuw - kans is dat er wadplaten zullen verdrinken. Dat zou echter ook gebeuren zonder gaswinning, was de conclusie van de wetenschappers. Voor de kwelders blijkt dat sedimentatie (het door de natuur aanvoeren van zand op plaatsen waar de bodem daalt) vrijwel overal voldoende zal zijn om effecten tegen te gaan. Er zijn bovendien voldoende ondersteunende maatregelen beschikbaar, zoals het verdichten van rijshouten dammen op kwelders, die op aanwijzing uit een monitoringsprogramma geïntensiveerd kunnen worden. Hierdoor zullen ook stranden en kwelders niet bedreigd worden. In de conclusies, die getoetst zijn door een begeleidingscommissie van Rijk, provincies en gemeenten, stelt men tenslotte: "(...) geen waarneembaar negatief effect wordt verwacht op de in de PKB Waddenzee genoemde wezenlijke kenmerken en waarden indien de in het rapport genoemde maatregelen tijdig worden genomen."

Het volledige, acht centimeter dikke rapport staat ook op CD-ROM.

M.J.